

Ár 2014, föstudaginn 16. maí, er fundur haldinn í úrskurðarnefnd um viðskipti við fjármálafyrirtæki.

Mætt eru: Haukur Guðmundsson, formaður, Geir Arnar Marelsson, Hildigunnur Hafsteinsdóttir, Jóhann Tómas Sigurðsson og Unnur Erla Jónsdóttir.

Fyrir er tekið **mál nr. 28/2014**:

M
gegn
F

og kveðinn upp svohljóðandi

ú r s k u r ð u r :

I.

Málsmeðferð.

Málsaðilar eru M, hér eftir nefndur sóknaraðili, annars vegar og F, hér eftir nefndur varnaraðili, hins vegar.

Málið barst úrskurðarnefndinni 26. febrúar 2014, með ódagsettri kvörtun sóknaraðila. Með bréfi nefndarinnar, dagsettu 27. febrúar 2014, var kvörtunin send varnaraðila og honum gefinn kostur á að tjá sig um hana og skýra sjónarmið sín. Svör varnaraðila bárust með bréfi dagsettu 9. apríl 2014. Var bréfið sent sóknaraðila, með bréfi nefndarinnar, dagsettu 11. apríl 2014, og honum gefinn kostur á að koma á framfæri athugasemdum sínum. Athugasemdir bárust ekki frá sóknaraðila.

Málið var tekið fyrir á fundi nefndarinnar 16. maí 2014.

II.

Málsatvik.

Haustið 2007 var bílasamningur nr. X gerður milli varnaraðila sem leigusala og sóknaraðila sem leigutaka. Hið leigða var A. Leigutími var frá 5. október 2007 til 5. október 2014. Samningsfjárhæð var kr. 1.571.636 í EUR 40%, USD 30%, CHF 10% og JPY 20%.

Þann 28. október 2010 barst sóknaraðila tilkynning um að samningur nr. X hefði verið endurreiknaður í samræmi við dóma Hæstaréttar nr. 153/2010 og 471/2010. Eftirstöðvar eftir endurreikning voru kr. 1.101.469 og inneign á veltureikningi var kr. 8.145.

Þann 25. febrúar 2014 var staða lánsins kr. 249.028.

Sóknaraðili skaut málinu til nefndarinnar með kvörtun mótttekinni 26. febrúar 2014.

III.

Umkvörtunarefni.

Sóknaraðili krefst þess að upphæð láns fari í umsamda upphaflega fjárhæð. Sóknaraðili kveður bílalán hennar hafa hækkað meira en eðlilegt geti talist.

IV.

Athugasemdir varnaraðila.

Varnaraðili krefst þess að kröfu sóknaraðila verði vísað frá.

Varnaraðili vísar til þess að samkvæmt 3. gr. samþykktu fyrir úrskurðarnefnd um viðskipti við fjármálafyrirtæki skuli nefndin taka til meðferðar kvartanir sem varði réttarágreining á milli fjármálafyrirtækis og viðskiptamanns. Það sé skilyrði málsmeðferðar að fjármálafyrirtæki hafi hafnað kröfu viðskiptamanns, sbr. 5. gr. samþykktanna.

Varnaraðili bendir á að af hálfu sóknaraðila séu engin gögn lögð fram um réttarágreining. Þá sé því ekki haldið fram af hálfu sóknaraðila að varnaraðili hafi hafnað erindi hennar. Með vísan til þessa séu ekki uppfyllt skilyrði ákvæða 3. og 5. gr. samþykktanna.

Varnaraðili bendir á að samkvæmt 6. gr. samþykktanna þá fjalli nefndin ekki um mál sem séu það óljós, illa upplýst eða kröfur aðila óskýrar. Krafa sóknaraðila snúi að því að færa upphæð láns í umsamda upphaflega fjárhæð. Slík kröfugerð sé vægast sagt óljós og óskýr. Þessu til viðbótar væri slík aðgerð sóknaraðila í óhag, enda upphafleg samningsfjárhæð kr. 1.571.636 en staða samnings hafi verið kr. 249.028 þann 25. febrúar 2014.

Varnaraðili vísar til þess að fullyrðing sóknaraðila um að bílalán hafi „hækkað meira en eðlilegt telst“ sé ekki studd neinum frekari rökum og ekki sé hægt að leiða slíkt af framlögðum gögnum. Þannig komi ekkert fram um hver sé meint umfram hækkun eða hvernig það sé metið. Þá samræmist sú fullyrðing illa þeirri staðreynd að lán sóknaraðila hafi lækkað um rúmar 1,3 milljónir á lánstímanum og eftir endurreikning bílaláns hafi sóknaraðili fengið endurgreiðslu frá varnaraðila.

Varnaraðili byggir á því til viðbótar við óskýra og óljósa kröfugerð að lýsing á málsatvikum, málsástæðum og lagarökum sé þannig að ómögulegt sé að átta sig á efnisgrunni málsins.

Með vísan til framangreindra sjónarmiða telur varnaraðili kvörtun sóknaraðila ekki uppfylla ákvæði 3., 5. og 6. gr. samþykktu fyrir úrskurðarnefnd um viðskipti við fjármálafyrirtæki.

V.

Niðurstaða.

Sóknaraðili krefst þess að upphæð láns fari í umsamda upphaflega fjárhæð.

Samkvæmt 5. gr. samþykktu fyrir úrskurðarnefnd um viðskipti við fjármálafyrirtæki er það skilyrði fyrir meðferð úrskurðarnefndar að fjármálafyrirtæki hafi hafnað kröfu viðskiptamanns eða ekki hafi tekist að leysa málið með sátt innan fjögurra vikna frá því viðskiptamaður lagði málið fyrir fjármálafyrirtæki. Markmið reglunnar er að sporna við því að mál séu borin undir nefndina án þess að fyrir liggi að ágreiningur sé um sakarefnið.

Í 6. gr. samþykktanna er fjallað um mál sem nefndin fjallar ekki um. Samkvæmt e-lið 6. gr. samþykktanna fjallar nefndin ekki um mál, sem eru það óljós, illa upplýst eða kröfur aðila svo óskýrar að þau eru ekki tæk til úrskurðar.

Af gögnum málsins verður ekki ráðið að sóknaraðili hafi borið kvörtun sína upp við varnaraðila. Þá verður ekki ráðið af kvörtun sóknaraðila í hverju ágreiningur aðila felst, enda var upphafleg samningsfjárhæð kr. 1.571.636 en staða samnings þann 25. febrúar 2014 var kr. 249.028. Krafa sóknaraðila er óskýr og málið óljóst.

Í ljósi framangreinds og með vísan til 5. gr. og e-liðar 6. gr. samþykktanna fyrir úrskurðarnefnd um viðskipti við fjármálafyrirtæki verður ekki hjá því komist að vísa máli sóknaraðila frá.

Ú r s k u r ð a r o r ð:

Máli sóknaraðila, M, á hendur varnaraðila, F, er vísað frá.

Reykjavík, 16. maí 2014.

Haukur Guðmundsson

Geir Arnar Marelsson

Jóhann Tómas Sigurðsson

Hildigunnur Hafsteinsdóttir

Unnur Erla Jónsdóttir